

Європейська спадщина – о і а д а е 3 е о ° а д і і а е н ю е і ; н і а а у е і е

(Закінчення. Початок на 1 стор.)

Для ознайомлення з історією Львівської залізниці дві групи туристів, а це близько 40 екскурсантів, спочатку запросили до Музею історії Львівської залізниці, що знаходиться в Палаці залізничників неподалік Львівського приміського вокзалу. Завідувач музею Роман Патик ознайомив гостей з історією нашої магістралі, розпочавши екскурсію біля карти Львівської залізниці. Щоб мати уявлення про те, яким був головний залізничний вокзал, Роман Григорович розповів присутнім про історію будівництва львівських вокзалів різних часів та дав можливість переглянути на великому екрані зроблену ним підбірку з давніх фотографій та особливо цікавих листівок (поштів) з австрійського і польського періодів як головного вокзалу, так

і Чернівецького вокзалу, залишки котрого нині – зал очікування приміського вокзалу. Як виявилось, навіть не всі львів'яни знають, що колись існував такий залізничний вокзал у Львові. Крім того, екскурсанти мали можливість переглянути короткометражні фільми про історію Львівської магістралі. До слова, завідувач музею подбав, щоб відвідувачам було зручно переглядати відеосюжети – усі присутні змогли посидіти на діючих музейних експонатах – вокзальній та вагонній лавах.

– Щоб краще зосередити увагу присутніх, продемонстрував екскурсантам застосування залізничних засобів сигналізації – гудка, свистка, дзвона, якими користувалися залізничники, – розповідає Роман Патик. – На завершення кожної екскурсії всім відвідувачам за допомогою ручного компостера,

який є в експозиції музею, прокомпостирували календарики зі зображенням паротяга та інтер'єру музею, які спеціально виготовлені для пропаганди і його реклами.

Ознайомлення зі залізницею продовжилось на виставковій колії рухомого складу на приміському вокзалі та на головному вокзалі станції Львів, де екскурсивод Алла Фідченко розповіла екскурсантам про ретро-техніку та історію вокзалу, його архітектурні особливості. Зокрема відвідувачі мали змогу побувати у залах залізничного вокзалу, дізнатися про перші в Україні вокзальні електричні ліфти, матричні годинники, про історію відбудови вокзалу під час руйнувань, про окрасу вокзалу – дебаркадер.

Начальник дорожньої геофізичної станції Ярослав Городчук на приміському вокзалі ознайомив присутніх із технікою, виставле-

ною на одній із колій, розповів про те, як розробляються туристичні маршрути, пов'язані зі залізницею. Серед таких – відомий маршрут “головний залізничний вокзал– Підзамче–Личаків”.

– Те, що залізниця потрапила у список цікавих об'єктів для огляду в рамках Днів європейської спадщини, є дуже важливим, сподіваємося, що у перспективі залізничні ретро-тури набудуть більшої популярності і стануть туристичним брандом Львова, – зазначив Ярослав Городчук.

Серед екскурсантів того дня були не лише львів'яни, але й громадяни, які віднедавна мешкають у нашому місті – студенти з Хорватії, Сербії та інших держав, що навчаються у львівських навчальних закладах, переселенці з Криму та східних регіонів України.

Головний спеціаліст ЛКНП “Центр розвитку туризму міста Львова” Лідія Федчук у свою чергу подякувала залізничникам за те, що мала можливість долучитися до Днів європейської спадщини і якнайширше представити екскурсантам найцікавіші моменти зі 150-річної історії Львівської магістралі.

Оксана ПОДОЛЬСЬКА
Фото Ярослава ГОРОДЧУКА

“Ідея святкування Днів європейської спадщини належить колишньому міністру культури Франції Джеку Лангу. У 1984 році за його ініціативи були організовані Дні відкритих дверей у Франції, які пройшли під гаслом “Культурній спадщині – нове життя”. Експериментальний проект набув такого неймовірного резонансу, що наступного року ця ініціатива була затверджена на конференції Ради Європи.

Цьогорічним гаслом, згідно з яким обиралися основні пункти програми, є “Фрагменти історії”, адже життєпис знайомих нам будівель приховує безліч таємниць та цікавих історій, вони є свідками багатьох подій і можуть розповісти дуже багато.

Додамо, що візитна картка Львова – вокзал станції Львів, який першим зустрічає пасажирів із різних куточків материка, був збудований за проектом відомого львівського архітектора Владіслава Садловського та відкритий ще у далекому 1904 році. Цьогоріч 26 березня будівля головного залізничного вокзалу відзначила своє 110-річчя. Під час спорудження вокзалу використали найкращі досягнення початку ХХ століття: електричне освітлення і вентиляцію, центральне опалення, перші в Україні електричні ліфти та матричні годинники. Однією з інженерних дивовиж було ажурне перекриття перонів, яке завдяки нанесеній на нього емульсії світилося уночі. Вхід на вокзал тоді був платним. Польський путівник тих часів писав: “Якщо хочете побачити чудо, поїдьте у Львів і подивіться на залізничний вокзал”.

На станції Коломия завершився поточний ремонт будівлі вокзалу та знову запрацював вокзальний ресторан. Про те, що було зроблено і як змінилися ці будівлі після ремонту, розповіла начальник вокзалу станції Коломия Ольга Петрів.

– Будівля вокзалу не потребувала значного ремонту, тож тут тільки пофарбували фасад, переклали тротуарну плитку на пероні і зі сторони площі Привокзальної, змінили плити на переході між коліями, відремонтували вентиляційну систему. Приємною несподіванкою для пасажирів стане безкоштовна точка доступу wi-fi на вокзалі.

Ресторан потребував дещо більше праці і вкладень: тут повністю відновлювали відсирілі через грибок стіни. Оскільки у 2000 році, коли в ресторані робили реконструкцію, над внутрішнім виглядом приміщення працював дизайнер, усі дизайнерські рішення ми зберегли, змінили лише відтінки кольору стін. Найбільші кошти були залучені на закупівлю нового обладнання – печей, плит, а також посуду. Усі ремонтні роботи виконали фахівці Івано-Франківського управління будівельно-монтажних робіт і цивільних споруд №4.

Наразі ще триває укладення договорів про постачання продуктів, але ресторан уже відкрив свої двері для перших відвідувачів. Насамперед ми подбали про комплексні обіди, адже Коломия – це великий залізничний вузол, і багато залізничників зацікавлені у гарячому і недорогому харчуванні поблизу робочого місця.

У ресторані буде 10 працівників. Якщо нам забракне персоналу, залучимо працівників вокзального буфету.

Ресторан складається з двох кімнат площею 80 і 25 метрів квадратних. Якщо не враховувати танцювальної площі, то загалом тут може розміститися до 120 осіб. Тож маємо у планах незабаром вивести його на рівень бенкетного залу, він цілком підійде для святкувань ювілеїв, днів народжень і навіть невеликих весіль.

Лілія БАРАНИЧ
Фото автора

І а н о а і ö 3 ; Е і е і і е у ç а і ð а ö р а а а ð а н о і ð а і

